

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 110. Legati Reginam ad suas partes pertrahere intenti, ejusdem responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](#)

Sæcul. XVI., præsumis, nunquam divina benigni-
 A.C. 1529. „ tas in proles tuas sua dona effudit, di-
 ploma vero, quod jactitas, suppositi-
 tum est. „ His postea nonnullas ad-
 jecit rationes, ex quibus illud falsum
 fuisse credebatur. Nihilominus ejusmo-
 di minæ nullatenus firmum Reginæ ani-
 mum frangebant.

§. CX.

*Legati Reginam ad suas partes per-
 trahere intenti, ejusdem re-
 sponsum.*

Post hæc Legati, cum quadam die
 jussu Regis Catharinam accederent,
 unacum nobilibus sui gynæcei virginib-
 us laborantem inveniebant. Hos in-
 ter primus verba fecit Volfæus. Verum
 præstata utrinque officiosa salutatione
 Regina loquentem intercepit, eumque
 ad cubile deduxit, ubi is sermonem su-
 um absolvit, eandemque rogavit, ut
 de jure suo quicquam in Regis favorem
 remitteret, nec sententiæ, quæ abs du-
 bio ejus caußæ adversa foret, exitum
 præstolaretur: Illa vero nec vultu nec
 animo turbata intrepide Cardinali re-
 posuit: „ Tu solus es totius mali caußæ;
 „ nec assequi valeo, quis Regi cuncta,
 „ quæ sequitur, consilia fuggerere au-
 „ sus sit; neminem tamen præter te so-
 „ lum,

„ lum, nec id palam profiteri reformi- Sæcul. XVI.
„ do, tanti facinoris reum accusare A.C. 1529.
„ possum; quippe Parentes mei, quorum
„ prudentia tibi sat perspecta fuit, con-
„ jugii mei conditionem discuti jusse-
„ runt, & Papa etiam legis gratiam fe-
„ cit, cuius ipsum quoque authogra-
„ phum penes me habeo, ego insuper
„ cum Rege Marito meo plusquam o-
„ ctodecim annis mutua vitæ societate
„ absque reprehensionis nota fruebar;
„ postquam vero tuæ arrogantiæ obsti-
„ teram, necnon tyrannidem, ac li-
„ centiosæ vitæ tuæ scelera & impu-
„ dentiam carpere cæperam, necnon
„ Imperator Nepos meus ad Pontificiæ
„ Sedis possessionem tibi favorem o-
„ peramque suam impendere recusave-
„ rat, ab hisce demum principiis pro-
„ fecta sunt mala nostra, atque in hanc
„ denique vindictæ occasionem contra
„ me & Cæsarem mentem tuam inten-
„ disti, nec contentus, quod univer-
„ sam Europam belli flammis involve-
„ ris, speciatim etiam turpissimum mi-
„ hi negotium faceffere non erubuisti.
„ Scit Deus, Domine mi Cardinalis,
„ quanta patior, ast idem ipse me inter
„ & te judex erit. „ Ad hæc Volsæus
responsum parabat, verum Regina eum
auscultare deditabatur, postea Cam-
pegium alloquens eundem non sine ma-

Sæcul. XVI. gna veneratione exceptit, palam tamen
 A C 1529 declaravit, quod nec ipsum nec Volsæ-
 um tanquam suos judices cognosceret,
 sed interpositæ appellationi suæ insiste-
 ret.

§. CXI.

*Regina comparere recusans, ac con-
 tumax declarata.*

All. publ. l.c. t. 14. p. 300. Enimvero Regina, postquam die vige-
 sima quinta comparere jubebatur,
 Legatis significari præcepit, quod ad-
 versus omnia, quæcunque hucusque ge-
 sta, vel imposterum gerenda essent, so-
 lemniter provocet. Verum hæc oppo-
 sitio haud obsuit, quo minus contumax
 ac vadimonium deseruisse declararetur;
 quinimo Legati judicii acta prosequen-
 bantur, ac quæstionem haberi decerne-
 bant, huncque in finem triginta sex vel se-
 ptem testes audiebant, inter quos ta-

Ranper. hist. de schis. Ang. men præcipui erant ipse Rex, atque
Anna Bolena. Horum testimonia ex-
 cipiebat Doctor Taylor Buchingamen-
 sis Archidiaconus. Præcipius autem
 articulus erat carnalis conjunctio inter
 Arthurum & Catharinam, quam tamen
 vel unquam intercessisse Regina inter-
 posito etiam juramento pernegabat,
 quamvis, quantum in hac tam difficilis
 probationis re fieri potest, quasdam
 conjecturas in medium proferrent; quæ
 tamen